

De raadselen van het Orakel van Luxemburg: een auteursrechtelijk sprookje

Er was eens een sprookjesbos. In het sprookjesbos leefden alle dieren harmonieus samen. Zo leefden er in het bos uilen, die prachtige boeken schreven. Er waren ook dieren die muziek maakten, zoals kevers, adelaars en apen. Sommige dieren maakten prachtige films, bijvoorbeeld de leeuwen en de muizen (of eigenlijk voornamelijk één muis). Zo was er in het sprookjesbos altijd veel te doen: de dieren konden mooie boeken lezen, naar spannende films kijken, of luisteren naar meeslepende muziek.

Er waren ook dieren die niet zoveel talent hadden als bijvoorbeeld de uilen, de kevers en de muis. Dat waren de gieren. Maar dat was niet zo'n groot probleem. De gieren hadden namelijk een slim truukje bedacht. Zij vertelden de andere dieren dat het héél belangrijk was om goede afspraken te maken over hun auteursrechten. En dat ze de dieren konden helpen met ruzies daarover oplossen. De gieren vroegen daar heel veel galjoenen voor, zodat ze hun buikjes heerlijk rond konden eten en heel veel vruchtennectar konden drinken. Omdat de gieren er wel een beetje eng uitzagen, besloten zij zich te verkleden als pinguïns. De andere dieren lachten de gieren wel een klein beetje uit in die rare pakjes, maar dat kon de gieren niets schelen. Zo ging het een hele lange tijd goed.

Maar toen brak er een nieuwe eeuw aan. En alles veranderde. Er waren namelijk een paar hele slimme tovenaars die een nieuwe glazen bol hadden uitgevonden. Met die glazen bol konden alle dieren opeens alle informatie in de wereld opzoeken en alles bekijken wat zij wilden. Er was één tovenaars die de beste glazen bol had. Dit was de grote tovenaars Goochel. De dieren vroegen Goochel alles wat zij altijd al hadden willen weten. Zij vroegen Goochel bijvoorbeeld:

- Wat is gemiddelde gewicht van een panda?
- Waarom hebben mannen tepels?
- Wat is die rare bobbel op mijn voet, en ga ik nu dood?
- En – een van de meest gestelde vragen, die 78.8 miljoen resultaten oplevert -: is het gezond om je eigen urine te drinken?

Goochel had een antwoord op alle vragen en de dieren aanbaden Goochel. Er was ook nog een andere grote tovenaars, die ervoor zorgde dat alle dieren met elkaar in contact konden komen. Die tovenaars heette Zuckerbergus. De meeste dieren in het sprookjesbos waren heel erg blij met hun nieuwe glazen bollen, en raakten steeds meer in de ban van de magie van Goochel en Zuckerbergus. Maar sommige dieren waren niet zo blij met de glazen bollen. Je kon met de magie van Goochel en Zuckerbergus en andere tovenaars namelijk ook films kijken en muziek luisteren. Die magie werd veel gebruikt door piraten. De piraten stopten heel veel muziek en films en boeken in de glazen bollen, zodat alle dieren die gratis konden bekijken. De uilen, kevers en de muis waren héél boos. Zij huurden allemaal gieren in om ervoor te zorgen dat de piraten ophielden. Maar de piraten waren gevluht op hun piratenschap, dus zeiden de gieren dat de tovenaars Goochel en Zuckerbergus er maar iets aan moest doen. Goochel en Zuckerbergus vonden dat het allemaal niet hun schuld was. Zij gaven de mensen alleen maar de glazen bollen en stopten niet de films, muziek en boeken in de glazen bollen.

De gieren werden het niet met elkaar eens, en zij besloten dat de enige oplossing was om naar de grote stad te gaan en hun vragen voor te leggen aan het Orakel van Luxemburg.

Het Orakel van Luxemburg hoorde de gieren aan en zweeg toen lange tijd. Toen sprak het Orakel de verlossende woorden:

“Artikel 3, lid 1, van richtlijn 2001/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij moet aldus worden uitgelegd dat het plaatsen op een website van aanklikbare links naar werken die op een andere website vrij beschikbaar zijn, geen handeling bestaande in een mededeling aan het publiek vormt.”

Het leek voor iedereen nu duidelijk. Goochel deed niets verkeerd en de glazen bollen konden blijven bestaan. De gieren keerden terug naar het sprookjesbos.

Maar toen gebeurde er iets verschrikkelijks. Dat er films, muziek en boeken in de glazen bollen stonden was nog tot daar aan toe. Maar op een dag verscheen in een van de glazen bollen de hoogste kunstvorm die er bestond: softporno. Er waren naaktfoto's uitgelekt van een van de meest begeerde prinsessen van het sprookjesbos: Britt Dekker. En hiervoor was geen toestemming gevraagd van een van de belangrijkste dieren van het bos: het Konijn. Het Konijn had zoveel macht, dat zelfs de gier die normaal gesproken de piraten hielp, nu het Konijn ging helpen.

De gieren keerden terug naar het Orakel. En dit keer verloren de piraten. Het Orakel oordeelde dat omdat er geen toestemming was gevraagd aan het Konijn en omdat er winst zou worden gemaakt met de foto van de prinses, de foto niet in de glazen bol had mogen staan.

De dieren snaptten steeds minder goed hoe ze met de glazen bollen om moesten gaan. Ze gingen daarom steeds vaker naar het Orakel om hun vragen te stellen. Maar hoe meer vragen ze stelden, hoe meer het Orakel in raadselen sprak.

Het Orakel vertelde de dieren dat de piraten niets meer in de glazen bol mochten zetten, en dat de glazen bollen die verwezen naar de piraten geblokkeerd moesten worden. Maar het Orakel zei ook dat je geen toestemming hoefde te vragen als je werken in hetzelfde sprookjesbos verspreidde als het sprookjesbos waarin ze oorspronkelijk openbaar waren gemaakt, want dan waren er geen nieuwe dieren die het konden zien. Daarna zei het Orakel dat de glazen bollen wel een foto mogen doorgeven omdat dan dezelfde dieren het kunnen zien, maar dat de kuikentjesschool geen foto in de glazen bol mocht plaatsen, want dan konden andere dieren het zien. Intussen gingen de heksen zich er ook mee bemoeien, want zij vonden dat het recept van hun toverkaas was gestolen. Het Orakel vond dat de heksen zich niet zo aan moesten stellen.

De dieren waren in grote verwarring en snaptten er niets meer van. De gieren hadden de tijd van hun leven. Zij zeiden allemaal dat zij de raadselen van het Orakel als enige snaptten, en schreven daar lange verhandelingen en dikke boeken over. Ze gingen wel honderden galjoenen voor hun adviezen vragen.

De situatie in het sprookjesbos werd langzamerhand onhoudbaar. Gelukkig besloten de Ridders van de Brusselse tafel in te grijpen. De voorzitter van de Ridders van de Brusselse tafel heette Junkheer. Junkheer was een van de weinigen die het Orakel snaptten. Hij dronk namelijk heel veel toverdrank, en kon daarom de raadselen van de Orakel doorgronden. De Ridders van de Brusselse tafel schreven een nieuw manuscript, met regels over hoe om te gaan met de glazen bollen. Maar het manuscript was nog moeilijker te begrijpen dan de raadselen van het Orakel.

En in het manuscript stond ook dat Goochel en Zuckerbergus galjoenen moest geven aan de uilen, de kevers en de muis.

Goochel en Zuckerbergus werden woedend. In andere sprookjesbossen, zoals het sprookjesbos aan de andere kant van de oceaan met de Grote Oranje Leider, of het sprookjesbos van de tijgers met de leider die op Winnie de Pooh leek, bestond dit soort censuur helemaal niet. Goochel en Zuckerbergus

besloten de dieren van het sprookjesbos een lesje te leren. Zij zetten hun magie uit, zodat de dieren hun glazen bollen niet meer konden gebruiken.

Een nieuw tijdperk brak aan in het sprookjesbos. De dieren konden niet meer al hun vragen aan de glazen bol stellen. Zij moesten zelf gaan nadenken om antwoorden te vinden. Zij moesten zelf de weg vinden in het grote sprookjesbos. Zij moesten zelf helemaal bij elkaar op bezoek gaan om met elkaar te kunnen praten. De dieren begonnen langzaam te wennen aan een leven zonder magie, en zonder glazen bollen. Zij gingen weer om zich heen kijken en zagen hoe mooi het sprookjesbos eigenlijk was. Zij zagen de groene bladeren aan de bomen, roken de bloemen in het dal en hoorden het kabbelen van de beekjes.

En ze leefden nog lang en gelukkig.